

Martin Sherman -Rose

Orlai Produkciós Iroda bemutatója

Bemutató: 2013. november 12. 19 h

Spinoza Színház

Soha nem érzem, hogy fáradt vagyok” – Bemutatóra és jubileumra készül Vári Éva

Miközben Vári Éva a Hat hat, hat tánc című darabban 250. alkalommal fog színpadra lépni novemberben a Thália Színházban, Martin Sherman Rose című monodrámájának bemutatójára is készül, amelyet november 12-től a Spinoza Színházban láthatnak majd az érdeklődők. A készülő darabról, és a jubileumi előadásról mesél a Kossuth-díjas színésznő.

A Rose című előadást 2002-ben mutatták be a Budapest Kamaraszínházban, ahol több, mint száz alkalommal előadta, most pedig a Spinoza Színházban készül arra, hogy újra

eljátssza a szerepet. Emlékszik még, miért választották akkor ezt a darabot?

Az
Orlai Produkciós Iroda
bemutatja:

MARTIN
SHERMAN

ROSE
VÁRI ÉVA

Magyar szöveg:
Prekop Gabriella

Rendező:
ILAN ELAD

SPINOZA SZÍNHÁZ (1074 BUDAPEST DOB U. 15.)
BEMUTATÓ: 2013. NOVEMBER 12 KEDD (19h)

Jegyek válthatók a Spinoza Színházban (1074 Budapest Dob u. 15., Tel: 413-7488, HP 14-18 óráig előadások napján a műsor kezdetéig. Hétfőn és ünnepnapokon: az előadások előtt egy órával), továbbá a Belvárosi Színház szervezésén (1075 Bp., Dohány u. 1/a, tel.: 266-7130, nyitva: HP 10-18 óráig)
Online jegyvásárlás: www.jegy.hu, www.jegymester.hu, További információ: www.spinozahaz.hu, www.oraliprodukcio.hu

SPINOZA

Vári Éva: Ilan Eldad, Izraelben élő rendező hozta ezt a darabot a színháznak, hogy szeretné megcsinálni. Akkor még nem ismertük egymást, de Ilan megnézett színészeket, aztán egyszer csak behívott engem, és mondta, szeretné, ha én játszánám el. Megkaptam ezt az irtatlan, harminchat sűrű oldalon teleírt szöveget, ami először meghökkentő volt, de annyira magával ragadó volt a történet, hogy elvállaltam.

A darab az egész 20. századot feleleveníti – de milyen szemszögéből?

Vári Éva: A világban vannak borzalmas dolgok, a népiirtástól kezdve a világháborúig. Ha az ember ezekről csak olvas, akkor nem tudja átélni, ahhoz már kellene valódi sorsok és érzelmek is. Rose-t a gyerekkorától kezdjük megismerni, tudjuk, hogyan élt otthon, Ukrajnában, hogyan került Varsóba, onnan a gettóba, onnan az Exodus hajóra, aztán, hogyan házasodott meg Amerikában, és így tovább. Az ő nézőpontjából, egy különleges személyiségű, de hozzánk hasonló egyszerű ember szemszögéből látjuk a múlt századunkat.

Ez az ember tökéletesen alkalmas a túlélésre, hogy másokat meghallgasson, hogy empatikus és türelmes legyen, ami manapság nem jellemző ránk: sokszor végletesen fogalmazunk és viszonyulunk ahhoz, aki mást gondol az életről, mint mi, és ez, úgy hiszem, nem vezet semmi jóra. Szerintem tragédia, hogy a történelem nagy pillanatait – akár Trianont, akár a holokausztot vesszük – soha, senki nem beszélte ki igazán. Nincs türelmünk végighallgatni egymást, nincs türelmünk és főleg erőnk arra, hogy szembenézzünk bizonyos történelmi eseményekkel, hogy esetleg azt tudjuk mondani, hogy igen, hibáztunk, bocsánatot kérünk. Az embereket közelebb kell hozni egymáshoz, és Rose, aki egy nagy formátumú, de egyszerű nő, erre alkalmas.

Hogyan jött annak az ötlete, hogy Orlai Tiborral felújítsák a Rose-t?

Vári Éva: Születésnapom volt, az interneten sok mindenki felköszöntött, valaki pedig azt írta, hogy neki a Rose-ban tetszettem a legjobban, és kérdezte, hogy miért nem lehet látni sehol? Arra gondoltunk Orlai Tiborral, hátha vannak még többen, akik kíváncsiak erre.

Az Edith Piafot is Orlai Tiborral újítták fel, a Belvárosi Színházban, amit ugyancsak hosszú évek óta játszik, és ott is egyedül áll a színpadon. Nem nagyon kimerítő monodrámát játsszani?

Vári Éva: Amikor csinálom, soha nem érzem, hogy fáradt vagyok. Utána kifejezetten fel vagyok dobva. Nehezen tudok elaludni egy ilyen este után, és másnap nehezen tudok felkelni, ezen látszik csak, hogy sokat vesz ki belőlem. A Piafban mellettem van egy zenekar is, a Rose-ban azonban nincs semmi, csak egy pad és Rose.

A Rose volt az első közös munkájuk Ilan Eldad rendezővel, utána két évvel jött a Hat hét, hat tánc, amely most fogja elérni a 250. előadását. Mit találtak meg egymásban?

Vári Éva: Nem tudom... Ilan a kora ellenére iszonyú mozgékony, nagyon benne van a színházi életben, utazik Londonba, New Yorkba. A Hat hét, hat táncot Londonban látta és mondta, hogy szeretné megcsinálni velem és Kulka Jánossal. Nagyon örültünk, amikor megkaptuk a felkérést, de Parti Nagy Lajos fordítása is kellett ahhoz, hogy a bulvárdarabból igazi színházi este kerekedhessen. Így tud az előadás igazán arról szólni, hogy ne legyen előítéletünk egy másik emberrel szemben anélkül, hogy megismernénk. Egy kis időt áldozzunk arra, hogy megismerjük

egymást.

Ön szerint minek köszönhető, hogy ilyen sok előadást megélt a produkció, ami a mai napig táblás házakkal fut?

Vári Éva: Amikor először felmentünk a Thália színpadára, megkérdeztem Jánost, hogy látod, amit én látok? Hatalmas nézőtér és erkélyek voltak előttünk üresen. Itt fogunk ketten egymással szemben állni és csak mondani, mondani. Egyáltalán érdekel ez majd valakit? Ennek már több, mint kilenc éve, azóta erre sikerült választ kapni. Csak le kell csiszolni a felszínt, és kiderül, mély emberi érzelmek és gondolatok vannak szerepek mögött. Úgy